

[Gottschalck-Hansen.]

overfor en bunden opgave, som han har haft en endog særdeles heldig hånd til at løse. For det kommunale styre i omegnen er det af den allerstørste betydning, at dette bevarer sit selvstændige ansvar for den lokale administration, de kulturelle opgaver, den sociale forsorg og delvis de tekniske anlæg, således at den enkelte kommune bevarer sit særpræg og afstanden mellem den enkelte borger og kommunestyret ikke bliver uoverstigelig. Alt dette er der skabt sikkerhed for i ministerens forslag. Ved at gennemføre en lovgivning, der giver de større omegnskommuner Gentofte-status, vil Københavns amt fortsat bestå som en helhed; derved gives der mulighed for, at de amtskommunale opgaver f. eks. indenfor vejvæsenet — jeg vil gerne i parentes bemærket give udtryk for ønsket om, at det indenfor en overskuelig tid vil få held til at fuldføre Hørsholmvejen — vedrørende amtssygehuset og det forestående store hospitalsbyggeri i Glostrup, vel nok uden overdriivelse det mest påkrævede i vort land, kan blive løst på en naturlig måde af det ansvarlige amtsråd til gavn og glæde for de under amtet hørende sognekommuner. Men samtidig hermed frigøres de af lovforslaget berørte kommuner fra landkommunalloven og henlægges under købstadkommunalloven, således at de pågældende kommuner får købstadsrettigheder med de forbehold, som nu engang må blive en nødvendig konsekvens af amtets beståen.

De indrømmelser, lovforslaget tilsiger omegnskommunerne, er imidlertid af en sådan størrelsesorden, at alle berettigede krav må siges at være opfyldt. Hvad skolevæsenet angår, har jeg som medlem af Københavns amts skoledirektion været med til at indstille, at købstadsrettigheder kun blev tillagt Gentofte, Gladsaxe, Glostrup, Hvidovre, Lyngby-Taarbæk, Rødovre, Søllerød og Taarnby kommuner, men derimod ikke Ballerup-Maaløv, Brøndbyøster-Brøndbyvester, Herlev og Høje Taastrup, fordi skolevæsenet i de sidstnævnte kommuner endnu ikke er af en sådan størrelse eller sådan organiseret med skoledirektør eller stads-skoleinspektør, at man fandt det forsvarligt på nuværende tidspunkt at tillægge dem købstadsrettigheder. I skoledirektionen var der imidlertid enighed om at anbefale — og jeg kan fortælle det ærede medlem hr. Per Hækkerup, at hans partifæller i skoledirektionen var med i denne enighed —, at loven bliver affattet således, at indenrigsministeren, når de pågældende kommuner i skolemæssig henseende har nået en nær-

mere fastsat størrelse, administrativt kan overføre disse fra landkommunalloven til købstadkommunalloven, altså en tilsvarende bemyndigelse som den, der tillægges boligministeren i byggestøttelovens § 38, sidste stykke, hvilket jeg hermed skal anbefale den højtærede indenrigs- og boligminister.

I rigsdagens byplansudviklingsudvalg har vi fået forelagt og efter visse forhandlinger også godkendt en zoneplan, der viser, hvor i omegnen byggeriet vil finde sted i de kommende 15 år. I denne forbindelse tillægger jeg det den allerstørste betydning, at der af landbrugsministeriet er påbegyndt et arbejde, der tilsigter at skabe en generalplan for hele Københavnsegnens kloakering. Dette i forbindelse med den af indenrigsministeren nedsatte samfærdselskommission, der, som ministeren udtrykker det — jeg beder om tilladelse til et kort citat —:

„skulle være et organ, der på praktisk måde udnytter de trafikmuligheder, som allerede er tilstede“,

omfatter ganske vist opgaver, der går på tværs af kommunegrænserne, men samtidig er de i sig selv udtryk for, at en mere gennemgribende ordning i kommunernes styre end den af ministeren foreslåede ikke er påkrævet, i det mindste ikke på nuværende tidspunkt.

De i lovforslaget omtalte ændringer vedrørende folkeregistret, næringsloven, landvæsenetsretten og vandløbsloven kan formentlig ikke give anledning til nogen større debat eller uenighed, da ændringerne jo giver de respektive kommuner større beføjelser, mere uafhængighed og flere rettigheder, hvad der jo også er lovforslagets hensigt.

Der rejser sig selvfølgelig forskellige problemer i forbindelse med den foreslåede lovændring vedrørende Københavns omegn. Således vil jeg mene, at en ajourføring af tjenestemændenes stedtillæg indenfor det af lovforslaget berørte område må blive en naturlig følge af den påtænkte ændring.

Ligeledes melder der sig det spørgsmål, som det ærede medlem hr. Jensen-Broby gjorde opmærksom på, og som jeg forsåvidt også kan tilslutte mig, om ikke en ændring i amtstueskatterne burde tages op til overvejelse. Nu ved jeg godt — for at bruge et udtryk, som den højtærede indenrigsminister har belært mig om —, at man kan ikke spise kagen og samtidig beholde den. Man kan ikke kræve, at man skal bevare Københavns amt, og så nægte at betale til amtet; og da det for os, som bor i Københavns omegn, er magtpåliggende at bevare amtet, således som det er, må vi også være